

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3623010061
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3623010061.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 01. augusta 2023 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske a obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom C. D. D. XXX, t. č. na slobode, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/24/2023 zo dňa 24.04.2023 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného A. B. zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/24/2023 zo dňa 24.04.2023 (ďalej „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zák., pretože

dňa 19.02.2023 v čase okolo 21.00 h v obci C. D. D. v rodinnom dome č. XXX, kde spolu s poškodenou, svojou matkou E. B. býval, pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával a vyhrážal sa svojej matke E. B., nar. XX.XX.XXXX, že ju zabije, že ak zavolá bratov alebo niekoho na svoju ochranu, že ich zabije palicami, na čo poškodená ušla a zamkla sa vo svojej izbe, kde zotrvala až do nasledujúceho rána, čím obžalovaný uvedeným konaním vzbudil u poškodenej svojej matky E. B., nar. XX.XX.XXXX, dôvodnú obavu o život a zdravie, že svoje vyhrážky naplní.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) a § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 16 mesiacov.

Tento rozsudok ale nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote (ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní) napadli odvolaniami prokurátor i obžalovaný. Obžalovaný zahlásil svoje odvolanie voči všetkým jeho výrokom a prokurátor naopak voči výroku o treste a v neprospech obžalovaného.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že výrok o treste uvedený v napadnutom rozsudku nepovažuje za správny, resp. uložený trest považuje za neprimerane mierny, uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov. Má za to, že súd prvého stupňa dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák., keď dostatočne neprihliadol na spôsob spáchania predmetného trestného činu, jeho následok a zavinenie obžalovaného, teda že skutok spáchal pod vplyvom alkoholu na chránenej osobe – osobe vyššieho veku a zároveň blízkej osobe – svojej matke, ktorá sa z obavy pred ním zamykala vo svojej izbe. Znalec u obžalovaného zistil viacročný rizikový abúzus alkoholu a rizikový abúzus kanabinoidov a experimentovanie so psychotropnými látkami. Pred skutkom obžalovaný alkohol požíval každý deň a keď si vypil, bol na poškodenú agresívny, pričom

tá mala z obžalovaného strach, zamykala sa vo svojej izbe, aby jej obžalovaný nič nespravil. Súd prvého stupňa teda nedostatočne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. I keď obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, nešlo z jeho strany zjavne len o jednorazový exces. Má za to, že u obžalovaného nie je dostatočné na dosiahnutie účelu trestu len uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. Len výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody bude spĺňať kritériá individuálnej, ako aj generálnej prevencie, a bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) a § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že v prejednávanej veci proti sebe stoja iba dva priame dôkazy – jeho výpoveď a výpoveď jeho matky – poškodenej. Súd prvého stupňa sa v rámci svojho rozhodnutia ale priklonil k verzii prezentovanej poškodenej, avšak má za to, že sa nesprávne vysporiadal s tým faktom, že poškodenej vo svojich výpovediach opakovane uvádzala, že políciu privolala dňa 20.02.2023 z dôvodu, že v dané ráno zabezpečila pre neho výmenný lístok k psychiatrické a policajtov volala, aby ho na toto vyšetrenie previezli. Dôvodom privolania policajnej hliadky nebolo teda jeho správanie – údajný verbálny atak, ale zámer poškodenej dostať ho na psychiatrické vyšetrenie. Aj keď súd prvého stupňa považoval verziu udalosti, podľa ktorej by poškodenej mohla privolať policajnú hliadku iba na základe jej krivého obvinenia jeho osoby za extrémne nepravdepodobnú až fantazijnú, má za to, že tejto verzii nasvedčujú aj ďalšie dôkazy, a to výpoveď jeho brata F. B., ktorý odpovedal v prípravnom konaní kladne na otázku, či poškodenej je osobou, ktorá má tendenciu veci zveličovať, nadhodnocovať, prípadne osobou, ktorá by si vymýšľala alebo klamala. Obdobne takto vypovedal aj ďalší jeho brat G. H. B.. Povahové črty poškodenej sú práve takej kvality, ktoré nasvedčujú možnosti fabulácie z jej strany, aby docielila „svoje“. Aj keď súd prvého stupňa videl vo výpovedi poškodenej na hlavnom pojednávaní snahu naivne vyvinúť jeho osobu z trestnej činnosti, podľa jeho názoru si poškodenej až dodatočne uvedomila, aké následky malo jej nepravdivé obvinenie jeho osoby z trestnej činnosti a čo v skutočnosti týmto spôsobila. Má tiež za to, že pri verbálnej trestnej činnosti je potrebné vždy dôkladne skúmať aj bezprostrednú reakciu poškodenej na údajné vyhrážky. Pritom poukázal aj na to, že poškodenej mohla v prípade skutočnej obavy o život a zdravie policajnú hliadku zavolať už večer dňa 19.02.2023. Pokiaľ ide o zamknutie izieb, uviedol, že sa zamknuli obaja, každý z nich vo svojej izbe, ale len z dôvodu ochrany súkromia, nie obáv o svoje zdravie. Poukázal i na svoju trestnú a priestupkovú bezúhonnosť. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol tak, že ho oslobodí spod obžaloby.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením priebežnej správy (sp. zn. PE-1Pr/18/2023 zo dňa 26.07.2023) od probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske, ktorý vykonával nad obžalovaným dohľad po jeho prepustení z väzby v tejto trestnej veci. Z tejto oboznámenej správy vyplynulo, že obžalovaný vedie počas nahradenia väzby riadny život, v súčasnosti je nezamestnaný, v evidencii príslušného úradu práce ako uchádzač o zamestnanie, riadne a pravidelne sa podrobuje probačnému dohľadu, reaguje na pokyny alebo usmernenia zo strany súdu. Obžalovaný sa tiež v určených lehotách dostavuje na probáciu a orientačné testy zamerané na prítomnosť alkoholu ako aj omamných látok v tele boli u obžalovaného doposiaľ negatívne. Poškodenej probačnému a mediačnému úradníkovi uviedla, že obžalovaný sa k nej nepriblížil a ani sa od inkriminovanej doby nezdržoval v blízkosti jej obydli. Pri telefonickom kontakte je vystupovanie obžalovaného k poškodenej veľmi slušné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach v rámci konečných návrhov:

- prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry sa pridržiavala v celom rozsahu písomných dôvodov odvolania podriadeného prokurátora, ako aj konečného návrhu v ňom uvedeného,
- poškodenej uviedla, že obžalovanému už odpustila a chce, aby bol prepustený, vrátil sa domov a staral sa o ňu,
- obhajca obžalovaného sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania, ako aj konečného návrhu v ňom uvedeného,
- obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedol jeho obhajca a nič viac nedodal.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolania prokurátora ani obžalovaného nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K odvolaniu obžalovaného ***

Pokiaľ ide o výrok o vine v napadnutom rozsudku, odvolací súd preskúmaním veci zistil, že je správny a zákonný. Súd prvého stupňa v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú, pričom písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá všetkým zákonným požiadavkám (§ 168 ods. 1 Tr. por.). Súd prvého stupňa v jeho odôvodnení jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného. Súd prvého stupňa najmä podrobne poukázal na výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, o ktoré oprel svoje skutkové úvahy o tom, že skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, s jeho miernou modifikáciou oproti obžalobe na základe výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, avšak pri zachovaní jeho totožnosti, sa stal a že ho spáchal obžalovaný A. B.. Ani odvolací súd nemá pochybnosti o vine obžalovaného.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o vine obžalovaného odôvodnil tak, že tento je zo spáchania stíhanej trestnej činnosti priamo usvedčovaný výpoveďou poškodenej E. B. a nepriamo výpoveďami svedkov ppráp. I. C., nstržm. J. J., F. B. a G. H. B.. Verzia prezentovaná obžalovaným sa súdu prvého stupňa javila byť extrémne nepravdepodobná až fantazijná, naviac proti nej svedčili vyššie uvedené vykonané dôkazy. Zmenu správania obžalovaného po požití alkoholu potvrdil svedok G. H. B. i poškodená (keď si vypije, je agresívny) a jeho zjavne psychicky labilnú povahu potvrdil aj svedok F. B.. Súd prvého stupňa mal za preukázané nezhody medzi obžalovaným a poškodenou, pričom obžalovaný po takmer mesačnom pokojnom spolužití s poškodenou začal klásť odpor, čo vyústilo do spáchania stíhanej trestnej činnosti. Sám obžalovaný priznal slová ako striga, pobehlica a ešte vulgárnejšie oslovenie. Vypočítavosť naviac súd prvého stupňa vzhliadol práve u obžalovaného a nie u poškodenej, ako sa tým obžalovaný inak bránil. Po dvoch mesiacoch spolužitia sa poškodená pred obžalovaným už začala zamykať. Usvedčujúce tvrdenia poškodenej súd prvého stupňa nemal dôvod akokoľvek spochybňovať. Svoju výpoveď z prípravného konania totiž poškodená potvrdila na hlavnom pojednávaní.

S vyššie uvedenými úvahami (závermi) súdu prvého stupňa sa odvolací súd stotožnil a považuje ich za správne, pričom ich dopĺňa (zvýrazňuje) o nasledovné:

Aj podľa názoru odvolacieho súdu usvedčujúca výpoveď poškodenej E. B., nepriamo podporená výpoveďami ďalších svedkov, tak povediac „zapadá“ do logického rámca motívu konania obžalovaného. Usvedčujúce tvrdenia poškodenej ani odvolací súd nemal považovať za nevierohodné. Na hlavnom pojednávaní poškodená jednoznačne uviedla, že na polícií vypovedala pravdu (s tým, že obžalovanému už medzičasom odpustila).

Jej výpoveď podporili dostatočným spôsobom ostatné vykonané (nepriame) dôkazy. Vypočutí policajti uviedli, že ako dôvod ich privolania im poškodená uviedla, že sa bojí obžalovaného, pretože sa jej večer predtým vyhrážal (teda nie, že chce, aby ho odviezli na psychiatrické vyšetrenie). Svedok G. H. B. zas uviedol, že obžalovaný je psychicky nevyrovnaný, náladový, najmä keď je pod vplyvom (pritom obžalovaný priznal, že alkohol požíval i v deň skutku). Svedok F. B. uviedol, že obžalovaný má zjavne negatívny vzťah k poškodenej.

Všetky vykonané dôkazy vo vzájomných súvislostiach potom preukazujú, že vzťah obžalovaného a poškodenej bol poznačený v negatívnom svetle už dlhší čas pred spáchaním stíhaného skutku, pričom v spoločnej domácnosti medzi nimi dochádzalo asi po mesiaci od jeho návratu zo zahraničia k častým konfliktom, čo potvrdil aj obžalovaný. Vždy sa však jednalo len o slovné hádky, bez fyzického napadnutia.

Aj skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, je v podstate verbálneho charakteru, kedy došlo len k slovným vyhrážkam zabitím, bez fyzického napadnutia poškodenej. Poškodená potvrdila, že dovtedy sa jej obžalovaný zabitím ešte nevyhrážal. Teda išlo o jeho jednorazový exces, ktorý vznikol „vyeskalovaním“ ich doterajšieho vzájomného spolužitia.

Verzii prezentovanej poškodenou uveril i odvolací súd, keď rovnako nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by si poškodená mala skutok vymyslieť. A to bez ohľadu na jej vyjadrenie na hlavnom pojednávaní, že obžalovanému už odpustila, pretože to neznamena, že by sa na nej obžalovaný stíhanej trestnej činnosti nedopustil.

Aj odvolací súd preto konštatuje, že vykonané dôkazy usvedčujúce obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku spolu korešponujú, dopĺňajú sa a neboli medzi nimi zistené žiadne podstatné rozpory. Takéto dôkazy spolu vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých bolo možné bez akýchkoľvek pochybností vysloviť logický a presvedčivý záver o vine obžalovaného.

Obžalovaný tak naplnil po právnej stránke všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zák., pretože sa inému (poškodenej E. B.) vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe – príbuznom v priamom pokolení a na osobe vyššieho veku. Obžalovaný sa tohto trestného činu dopustil v priamom úmysle, pričom závažnosť jeho konania nemožno považovať za nepatrnú.

*** K odvolaniu prokurátora ***

Podstatou odvolania prokurátora bola neprimeraná miernosť súdom prvého stupňa uloženého trestu odňatia slobody nespojeného s okamžitým odňatím slobody.

Súd prvého stupňa odôvodnil uloženie takéhoto „výchovného“ trestu odňatia slobody nasledovne (citácie):

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby. Trestná sadzba pre žalovaný prečin je v osobitnej časti Trestného zákona uvedená v rozpätí 6 až 36 mesiacov odňatia slobody.

Súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., pretože bol pred spáchaním skutku bezúhonný. Za prevahy poľahčujúcich okolností tak podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. súd vychádzal z trestnej sadzby 6 až 26 mesiacov odňatia slobody.

Súd pri ukladaní trestu prihliadal k okolnostiam spáchania trestného činu, osobe páchatel'a aj rozsahu zistených skutočností majúcich význam pre ukládanie trestu. Obžalovaný je slobodný a bezdetný. Z dokazovania vyplýva, že na ochranu spoločnosti postačuje ukládanie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom. Alternatívne tresty by však neboli tak motivačné viesť riadny život, ako hrozba premeny trestu na nepodmienečný. Obžalovaný nebol dosiaľ súdne trestaný, ani len postihnutý za priestupok. Trestnú činnosť spáchal po mesačnom bezkonfliktnom spolužití s matkou po tom čo sa vrátil z cudziny. Na viac nie len povaha obžalovaného, ale zrejme aj poškodenej má vplyv na to, že vzťah obžalovaného s poškodenou bol konfliktný. Hoci od poškodenej nebolo možné očakávať, že si bude hľadať uvedomujúci si ustavičné hádky so synom iné bývanie, tak jej muselo byť zrejmé, že manažovanie života štyridsaťročnému synovi je už rizikové z toho pohľadu, že bude isto viesť k hádkam. Sama pritom nijako neovplyvní už ani tú skutočnosť či a ako často bude syn požívať alkohol, s kým a kedy sa stretne, či si nájde alebo nenájde prácu. Súd je toho názoru, že pokiaľ by sa toho vyvarovala, jediným problémom by mohlo byť len nepodielanie sa syna na spoločnom hospodárení a akýsi komfort a ohľaduplnosť, ktorú je potrebné dodržať pri spoločnom bývaní. Súd teda obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenčne odložil na skúšobnú dobu 16 mesiacov, ktorý považuje za primeraný a

spravodlivý naplňajúci účel individuálnej a generálnej prevencie. Súd uvádza, že aj postoj poškodenej, ktorá chce aby sa obžalovaný z väzby vrátil, možno chápať ako istú formu zmieru, ktorú treba zohľadniť. Takýto trest, ktorý súd uložil, na rozdiel od kratšieho nepodmienečného trestu bude mať aj ten dodatočný efekt, vzhľadom k doterajšiemu väzobnému stíhaniu, že pokiaľ sa obžalovaný dopustí v skúšobnej dobe trestnej činnosti a nebude viesť riadny život, súd rozhodne, že obžalovaný trest vo výmere 12 mesiacov vykoná. Taký trest by bol vyšší, ako keby mu súd ukladal v súčasnosti trest ako navrhoval v záverečnej reči prokurátor, teda napr. 6, 8 či 10 mesiacov odňatia slobody.

S takýmto vyčerpávajúcim odôvodnením výroku o uloženom treste sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, pričom poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a tak je nadbytočné, aby odvolací súd vo svojom rozhodnutí opakovane správne, podrobné a dostatočne presvedčivo odôvodnené závery súdu prvého stupňa, ktoré si v celom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na ne odkázal.

K napadnutému výroku o treste z pohľadu vytýkaných chýb v odvolaní prokurátora uvádza odvolací súd ich dopĺňa (zvýrazňuje) o nasledovné:

Prokurátor súdu prvého stupňa vytýkal nedostatočné prihliadnutie na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok a zavinenie obžalovaného, teda že skutok spáchal pod vplyvom alkoholu na chránenej osobe – osobe vyššieho veku a zároveň blízkej osobe – svojej matke, avšak odvolací súd musí predovšetkým podotknúť, že tieto okolnosti, okrem spáchania skutku pod vplyvom alkoholu, boli v podstate už „premietnuté“ do kvalifikovanej skutkovej podstaty stíhaného prečinu, a teda do prísnejšej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, v rámci ktorej mal byť obžalovanému ukladaný trest.

Odvolací súd sa taktiež stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že nielen povaha obžalovaného, ale zrejme aj povaha poškodenej mali vplyv na to, že ich vzájomný vzťah bol konfliktný, pričom aj aktuálny postoj poškodenej, ktorá podľa vlastných slov obžalovanému medzičasom už odpustila, svedčí o istej forme zmieru, ktorý je na rozdiel od výroku o vine pri ukladaní trestu možné zohľadniť, a to na prospech obžalovaného.

Naviac odvolací súd považuje za potrebné v rámci už hore uvedeného dodať, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a ani postihnutý za priestupok, čo bolo inak súdom prvého stupňa aj správne zohľadnené ako poľahčujúca okolnosť – § 36 písm. j) Tr. zák. Teda o obžalovanom nemožno hovoriť ako o „kriminálne narušenej osobe“, teda s preukázateľnými sklonmi k páchaniu protiprávneho konania, keďže ide o jeho vôbec prvé trestné stíhanie.

Odvolací súd napriek odvolacím námietkam prokurátora dospel k záveru, že konanie obžalovaného, pre ktoré bol uznaný vinným, bolo len ojedinelým závažnejším vychýlením sa z vedenia riadneho života.

Pri náhlade na upravenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody (6 až 26 mesiacov), ako aj na osobu obžalovaného a okolnosti prejednávaneho prípadu považoval preto odvolací súd súdom prvého stupňa uložený podmienený trest odňatia slobody za primeraný, spravodlivý a tiež spôsobilý splniť účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 veta prvá Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súdom prvého stupňa uložený trest nemožno považovať za neprimerane mierny tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Odvolací súd je naopak takého názoru, že uložený trest v dostatočnej miere zabezpečí najmä nápravu obžalovaného, pretože vytvorí dostatočný priestor na to, aby sa zbavil „zlých návykov“ a mohol tak preukázať, že výkon trestu odňatia slobody u neho nie je potrebný.

Bude však závisieť len na obžalovanom, či poskytnuté „dobrodenie“ zákona v podobe uloženého podmieneného trestu odňatia slobody využije a svoje správanie do budúcnosti upraví už na spoločensky akceptovateľnú úroveň. Preto ani odvolací súd v zhode s názorom súdu prvého stupňa nepovažoval za potrebné obžalovanému tento trest uložiť ako nepodmienečný.

V tejto súvislosti odvolací súd prihliadol aj k tomu, že už viac ako šesťnásť mesiacov uloženého trestu odňatia slobody obžalovaný prakticky „vykonal“ väzbou, ktorá mala na neho takisto určitý pozitívny účinok, teda aj väzba u neho mohla čiastočne splniť taký účel, ako je chápaný v prípade trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.). Najmä bola obmedzovaná počas výkonu väzby osobná sloboda obžalovaného, akoby táto bola obmedzovaná aj počas výkonu trestu odňatia slobody, pričom po nahradení väzby a jeho prepustení na slobodu nebolo nijako preukázané, že by nedodržiaval súdom určené podmienky, najmä že by nevedol riadny život.

Odvolací súd zároveň upozorňuje obžalovaného, že nesplnenie podmienok uloženého trestu odňatia slobody, resp. nevedenie riadneho života v skúšobnej dobe, môže mať pre neho následok v podobe nariadenia výkonu podmienne odloženého trestu odňatia slobody, teda obmedzenie jeho osobnej slobody ešte na dlhší čas, ako tomu bolo v prípade vykonanej väzby (vo väzbe bol od 20.02.2023 do 26.04.2023).

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd odvolania prokurátora i obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.